

Kendelse af 7. november 2012 (J.nr. 2012-0026847)

Afslag på ansøgning om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling.

Forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2 og § 9, stk. 2 og 4.

(Anders Hjulmand, Ingrid Henriksen og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 21. februar 2012 har K klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 23. januar 2012 har afslået en ansøgning om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 2, eller § 9, stk. 4.

Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 23. januar 2012 hedder det:

”Afslag på ansøgning om tilladelse som ansat skadesforsikringsmægler

Finanstilsynet har behandlet Deres ansøgning af 17. januar 2012 vedrørende tilladelse til som ansat i A A/S [forsikringsmæglerselskab] at udøve skadesforsikringsmægling i medfør af § 4, stk. 2, jf. § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2009.

Det fremgår af ansøgningen, at De har været ansat ved B A/S [forsikringsmæglerselskab] i perioden 1990- 1996 og at De fra 1996 har været ansat i A A/S.

Det fremgår endvidere af sagen, at De har haft en midlertidig tilladelse fra Finanstilsynet i perioden 13. februar 2001 til 1. april 2005 til som ansat at udøve livs – og skadesforsikringsmægling på betingelse af, at De erhvervede bevis fra C [uddannelsesinstitution] for bestået fagplan 1 og fagplan 2-skade og liv, der udgør forsikringsmægleruddannelsen.

Finanstilsynet meddelte Dem i april 2005, at denne midlertidige tilladelse var bortfaldet med virkning fra den 1. april 2005, fordi De ikke havde indsendt bevis fra D [uddannelsesinstitution] på, at De havde bestået forsikringsmægleruddannelsen, som var en betingelse for Deres fortsatte tilladelse som forsikringsmægler.

Med Deres tidligere ansøgning af 31. januar 2000 vedlagde De udskrift fra B – Personaleudvikling til dokumentation for at have gennemgået ”B – skolens” grundkurser.

Det fremgår af Deres ansøgning af 17. januar 2012, at De ikke har indsendt dokumentation for bestået eksamen som skadesforsikringsmægler fra D, nu C. De har heller ikke indsendt bevis for anden teoretisk eksamen, som modsvare de krav, der stilles til forsikringsmægleruddannelsen.

Det fremgår af Deres ansøgning, at ” Jeg har erhvervet min teoretiske og praktiske viden indenfor et bredt udsnit af skadesforsikring suppleret med en generel forsikringsuddannelse, samt en lang række interne og eksterne skadesforsikringskurser og seminarer.”

Finanstilsynet kan ikke på det nuværende grundlag give Dem tilladelse som skadesforsikringsmægler i henhold til § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2 i lov om forsikringsformidling.

Forsikringsmægleruddannelsen består af såvel en teoretisk uddannelse som praktisk kunnen vedrørende forsikringsmæglervirksomhed.

Baggrunden for Finanstilsynets afslag er, at De ikke opfylder de krav til teoretisk uddannelse, som fremgår af § 3, nr. 1, jf. § 4, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen). Lov og bekendtgørelse kan ses på Finanstilsynets hjemmeside www.finanstilsynet.dk

Efter § 3, nr. 1 og 4, stk. 1 i uddannelsesbekendtgørelsen skal enhver person, der ønsker at blive skadesforsikringsmægler, gennemføre et teoretisk uddannelsesforløb inden for skadesforsikringsmægling, der sikrer, at personen kan tilrettelægge og gennemføre forsikringsmæglingen ved anvendelsen af en hensigtsmæssig arbejdsmetode og kan dokumentere, at besidde de videnelementer, der fremgår af § 4, stk. 1 og bilag 1 til bekendtgørelsen ved fremlæggelse af bevis herfor fra uddannelsesinstitutionen jf. § 5, stk. 3 i uddannelsesbekendtgørelsen.

Det er Finanstilsynets vurdering, at Deres tidligere ansættelse i forsikringsbranchen og nuværende ansættelse i forsikringsmæglerbranchen ikke kan erstatte den manglende teoretiske uddannelse efter uddannelsesbekendtgørelsen.

For så vidt angår Deres teoretiske uddannelse erhvervet via ”B - skolen” finder Finanstilsynet ikke, at disse teoretiske kompetencer er tilstrækkelige til at opfylde de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen.

Finanstilsynet kan dispensere fra de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen, hvis en ansøger har en anden teoretisk uddannelse, der medfører, at kravene til de teoretiske forsikringsmæglerkompetencer anses opfyldt.

Dette er ikke tilfældet i Deres sag.

Finanstilsynet finder ikke i medfør af § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling grundlag for at lade de fremsendte oplysninger om Deres teoretiske kompetencer træde i stedet for den i uddannelsesbekendtgørelsen fastsatte teoretiske uddannelse. Baggrunden herfor er, at De ikke har fremvist bevis på andre teoretiske kompetencer, der kan træde i stedet for den teoretiske

uddannelse som forsikringsmægler som f. eks. bevis for eksamen som eksamineret assurandør.
..."

I klageskrivelsen af 21. februar 2012 har K anført:

" ...

Finanstilsynet begrundet afslaget med, at jeg efter Finanstilsynets opfattelse ikke opfylder kravene til teoretisk uddannelse, som fremgår af Bekendtgørelse nr. 825 af 3.juli 2007, om forsikringsformidlerens uddannelse (Uddannelsesbekendtgørelsen), samt at der tilsyneladende ikke er grundlag for meddelelse af dispensation efter Lov om Forsikringsformidling §9, stk. 4, idet jeg "ikke har fremvist bevis på andre teoretiske kompetencer, der kan træde i stedet for den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler".

Finanstilsynet har ikke bestridt, at jeg opfylder kravene til praktisk erfaring jf. Lov om Forsikringsformidling §9, stk. 2.

Jeg skal derfor ved nærværende skrivelse anke den af Finanstilsynet truffene afgørelse jf. Lov om Forsikringsformidling § 53, idet jeg er af den opfattelse, at der på baggrund af min teoretiske og praktiske baggrund bør gives tilfaldelse efter §9, stk. 2 eller efter stk. 4.

Til brug for Deres behandling af sagen vedlægger jeg :

Ansøgning af 17.januar 2012, bilagt;
Ansøgningsskema
Straffeattest
Brev fra B / ...
Arbejdsgivererklæring fra A A/S
Finanstilsynets meddelelse af 24.januar 2012.

Uddannelse og baggrund

Jeg er forsikringsuddannet i B, hvor jeg ud over den løbende uddannelse svarende til assurandøruddannelsen bl.a. har bestået kompetenceeksamen til C (dengang D).

Jeg har siden min ansættelse i B 1.9.1990 og frem til i dag suppleret min teoretiske uddannelse gennem årene med diverse erhvervsforsikringsrelaterede kurser og seminarer.

Jeg har siden 1996 været partner på fuld tid i A A/S, hvor der serviceres et bredt udsnit af det danske erhvervsliv, herunder en lang række advokater og større erhvervsvirksomheder, med ansvar for rådgivning til disse klienter om bl.a. finansielle og professionelle risici og forsikringsprodukter, som f.eks. direktion- og bestyrelsesansvar, kriminalitetsforsikringer, professionelt ansvar, erhvervsansvar generelt samt Risk Management analyser, et bredt udsnit af erhvervsforsikringer, ejendomsforsikringer, sø- og transportforsikringer, sø-kaskoforsikringer m.m.

Jeg har således i mere end 15 år selvstændigt arbejdet med højt professionelle opgaver inden for de i bekendtgørelse nr. 825 om forsikringsmæglerens uddannelse §4 stk. 1 nævnte opgaver.

Mit arbejde hos A A/S foregår i dag under tilsyn fra selskabets forsikringsmæglere, der har det overordnede ansvar for de konkrete kunder, som jeg rådgiver.

Det er dog næppe rimeligt for hverken A A/S eller mig selv, at jeg til stadighed skal arbejde under en seniorpartner eller en øvrig partners tilsyn, på trods af min store teoretiske og praktiske forsikringserfaring, og da klienter i stigende omfang stiller krav til direkte rådgivning, har jeg fundet det nødvendigt at søge om tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, som partner i A A/S uden først at skulle gennemgå en både tids- og ressourcekrævende uddannelse på C.

Anbringender

Jeg tillader mig at anke meddelelsen, idet der ikke efter min opfattelse er foretaget en konkret vurdering af mine teoretiske kompetencer i henhold til Lov om Forsikringsformidling §9, stk.2 og stk. 4.

Der er alene foretaget en undersøgelse af, hvorvidt jeg har gennemført den i Uddannelsesbekendtgørelsen angivne uddannelse eller ej og med særlig henvisning til at skulle bestå en eksamen.

Det er min opfattelse af min teoretiske viden, min tidligere forsikringsuddannelse og min løbende forsikringsuddannelse og virke i A A/S netop imødekommer de faglige emner, som forlanges til Forsikringsmægler eksamen og burde være tilstrækkelig dokumentation for, at jeg teoretisk er klædt på til de ledelses- og arbejdsopgaver, jeg dagligt udfører.

Finanstilsynet kræver, at jeg skal gennemgå hele uddannelsen som skadesforsikringsmægler, for at tilsikre en forsvarlig forsikringsmægling.

Det er præcis, hvad jeg til dagligt udfører og som nævnt har udført i A A/S i mere end 15 år, uden anmærkninger fra mine fortsatte.

Jeg skal følgelig indstille til Erhvervsankenævnet, at den af Finanstilsynet truffne afgørelse omstødes og at jeg meddeles tilladelse i medfør af §9, stk. 2 eller efter stk. 4.”

I anledning af klagen har Finanstilsynet i en redegørelse af 17. april 2012 udtalt:

”...

2. Afgørelsens retlige grundlag

Lov om forsikringsmæglervirksomhed nr. 238, af 21. april 1999 trådte i kraft den 1. januar 2000.

Af § 34, i lov om forsikringsmæglervirksomhed fulgte en overgangsordning, der omfattede personer, som inden lovens ikrafttræden den 1. januar 2000 havde udøvet forsikringsmægling. Disse personer kunne, hvis de inden den 1. april 2000 havde indsendt en ansøgning til Finanstilsynet, opnå en midlertidig tilladelse som forsikringsmægler.

De, der i medfør af ordningen blev givet en midlertidig tilladelse, skulle efterfølgende indsende dokumentation for at have gennemgået og bestået det relevante uddannelsesforløb, der fremgik af bekendtgørelse nr. 909 af 1. december 1999 om den praktiske og teoretiske uddannelse til forsikringsmægler [Bekendtgørelsen er senest ændret ved bekendtgørelse nr. 825, af 3. juli 2007, se nedenfor.]. Såfremt behørig dokumentation ikke blev indsendt inden den 1. april 2005, bortfaldt den midlertidige tilladelse.

Lov om forsikringsmæglervirksomhed ændrede ved lov nr. 503 af 7. juni 2001 navn til lov om forsikringsformidling.

Det følger af § 4, i lov om forsikringsformidling, at virksomheder og ansatte, der udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet.

Af lov om forsikringsformidling §§ 7-9 fremgår, hvilke krav der skal være opfyldt, for at man kan opnå tilladelse til at udøve forsikringsmægling, herunder krav om uddannelse. Kravene om uddannelse gælder også for personer, der som klager er partner i en forsikringsmæglervirksomhed, når partneren skal udøve aktivitet som forsikringsmægler.

Finanstilsynet har, jf. ovenfor, med hjemmel i lov om forsikringsformidling § 9, stk. 2, udstedt bekendtgørelse om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen), der nærmere definerer, hvilke krav der stilles til forsikringsmægleres teoretiske uddannelse og praktiske kunnen.

Af lov om forsikringsformidling § 9, stk. 4, følger en dispensationsadgang, hvorefter Finanstilsynet kan meddele en ansøger tilladelse som forsikringsmægler, uagtet at personen ikke opfylder de uddannelsesmæssige krav, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, fremgår blandt andet følgende:

Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold.

Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurde-

ringen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening.

Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også være tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmæglers uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.

3. Erhvervsankenævnets kendelser af 27. marts 2009

Erhvervsankenævnet afsagde i 2009 kendelser i to sager [Der henvises til Erhvervsankenævnets journalnumre 2009-0016956 samt 2009-0016957.], hvor klagerne af Finanstilsynet var blevet meddelt afslag på deres ansøgninger om tilladelser som forsikringsmæglere. Finanstilsynet vurderede i begge tilfælde, at ansøgerne ikke opfyldte kravene til at kunne blive meddelt dispensation i henhold til § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling.

I de pågældende sager fandt Erhvervsankenævnet ”*efter en konkret bedømmelse af klagernes samlede forhold, at disse kan ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af lovens § 9, stk. 2, og at klagerne derfor bør gives tilladelse til at være forsikringsmægler, jf. forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4*”.

Finanstilsynet har som konsekvens af de afsagte kendelser fra Erhvervsankenævnet efterfølgende revurderet den hidtidige dispensationspraksis, og fulgt de retningslinjer, der kan udledes af ovennævnte ankenævnsafgørelser.

Det fremgår af ankenævnets kendelser, at der skal foreligge en situation, hvor ansøgers ”anden relevante” teoretiske uddannelse f. eks. i form af en cand. jur. eksamen eller assurandøreksamen er suppleret med en langvarig ansættelse i forsikrings – og forsikringsmæglerbranchen, hvor de specifikke forsikringstekniske kompetencer og forsikringsmægling i praksis, erhverves.

4. Finanstilsynets vurdering og bemærkninger til klagers anbringender

I relation til klagers anbringende i relation til lov om forsikringsformidling § 9, stk. 2, bemærkes:

Klager blev den 13. februar 2001 meddelt midlertidig tilladelse som forsikringsmægler, jf. ovennævnte beskrivelse af den overgangsordning, der fulgte af § 34 i lov om forsikringsmæglervirksomhed. Kopi af den midlertidige tilladelse er vedlagt ...

Finanstilsynet fastsatte som vilkår, at klager inden den 1. april 2005 over for Finanstilsynet dokumenterede at have erhvervet kompetencer inden for jura og forsikringsteknik, hvilket var i overensstemmelse med en udtalelse, som Finanstilsynet forinden havde indhentet fra D (nu C). Kopi af D's udtalelse af 6. februar 2001 er vedlagt ...

Finanstilsynet underrettede den 15. april 2005 klager om, at klagers midlertidige tilladelse var bortfaldet med virkning fra den 1. april 2005, idet klager ikke havde indsendt bevis for at have bestået den supplerende teoretiske uddannelse, jf. vilkårene i den midlertidige tilladelse. Kopi af Finanstilsynets brev er vedlagt ...

Vedrørende klagers ansøgning af 17. januar 2012 indhentede Finanstilsynet også i denne sag en udtalelse fra C. Forespørgslen angik, hvilke kurser og moduler klager måtte have gennemgået og bestået i relation til uddannelsen som forsikringsmægler/assurandør.

C oplyste pr. mail den 24. januar 2012, at klager ikke har gennemført (eller forsøgt gennemført) nogen nyere uddannelse ved C, men at akademiet alene ligger inde med klagers oprindelige adgangsprøve fra 1992 fra den daværende "B-skole". C bekræftede ligeledes i mailen, at adgangsprøven fra "B-skolen" ikke kan ækvivalere forsikringsmægleruddannelsen. Kopi af mail-korrespondancen er vedlagt ...

Det bemærkes, at Finanstilsynet allerede ved meddelelsen af den midlertidige tilladelse af den 13. februar 2001 oplyste klager om, at det fremsendte kompetencebevis fra "B-skolen" ikke var tilstrækkeligt til at kunne modsvarer de teoretiske kompetencer, der er fastlagt i uddannelsesbekendtgørelsen, hvorfor supplerende uddannelse var nødvendig.

I relation til lov om forsikringsformidling § 9, stk. 4, bemærkes:

Klager oplyser, at hun siden 2005, uanset at hun mistede den midlertidige tilladelse som forsikringsmægler, har været beskæftiget i A A/S med "højt professionelle opgaver" inden for de i uddannelsesbekendtgørelsens nævnte områder under tilsyn af selskabets forsikringsmæglere, der har det overordnede ansvar for de konkrete kunder, som klager rådgiver.

Finanstilsynet skal i den forbindelse anføre, at klagers fortsatte aktivitet som forsikringsmægler uden den påkrævede tilladelse, men under supervision af forsikringsmæglere, efter Finanstilsynets opfattelse er i strid med de hensyn,

der ligger til grund for kravet om, at personer, der beskæftiger sig med forsikringsmægling, skal besidde en både teoretisk og praktisk uddannelse som forsikringsmægler.

Jf. de ovenfor citerede bemærkninger § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling, kan langvarig ansættelse i en forsikringsmæglervirksomhed ikke alene erstatte klagers manglende teoretiske uddannelse.
...”

I skrivelse af 25. maj 2012 har K yderligere anført:

”...

Finanstilsynet påpeger, at der er krav om at personer, der beskæftiger sig med forsikringsmægling, skal besidde en både teoretisk og praktisk uddannelse.

Finanstilsynet anfører tillige, at der kan gives dispensation i henhold til § 9, stk.4, hvoraf bl.a. fremgår, at en person kan opnå tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse.

Finanstilsynets lægger i deres afgørelse vægt på, at personen vil kunne varetage sit hverv overfor kunden på betryggende vis. Der lægges endvidere vægt på en langvarig ansættelse i forsikringsvirksomheder og at ansøger har arbejdet med forsikringsopgaver, som ligger tæt op af de arbejdsopgaver som en forsikringsmægler varetager.

Ansøgeren skal endvidere have beskæftiget sig med direkte kundebetjening.

Herudover lægges der vægt på, at ansøger har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt.

Til ovenstående skal anføres, at jeg har været beskæftiget i forsikringsbranchen siden 1990. De seneste 16 år som partner i A A/S.

Indenfor disse 16 år har jeg erhvervet den teoretiske uddannelse og indsigt, som det kræves for at virke som selvstændig forsikringsmægler, bl.a. via interne kurser og supervision af vore autoriserede forsikringsmæglere.

Jeg har tillige erhvervet den praktiske uddannelse i samme periode i forbindelse med mit daglige virke og samspil med de øvrige på kontoret.

I disse 16 år har jeg via et meget alsidigt forsikringsvirke, arbejdet på lige fod med vores autoriserede forsikringsmæglere og de opgaver de varetager.

Mit virke har på intet tidspunkt medført klager eller øvrige krav, hvilket bør signalere, at jeg varetager mit hverv overfor kunderne på betryggende vis.

Direkte kundebetjening og rådgivning er en naturlig del af dagligdagen, som det i øvrigt har været i de seneste 16 år.

Jeg tillader mig afslutningsvis at henvise til mit brev af 21.2.2012.

Det er således min klare opfattelse, at jeg til fulde er i besiddelse af den nødvendige og tilstrækkelige forsikringsviden og indsigt til at kunne virke som godkendt forsikringsmægler hvorfor jeg skal anmode om, at der meddeles mig dispensation efter § 9, stk.4.”

Ankenævnet udtaler:

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, er Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed betinget af, at ansøger opfylder de fastsatte krav til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovens § 9, stk. 2.

Finanstilsynet har ved bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 fastsat regler om forsikringsformidlers uddannelse. Af § 3, nr. 1, fremgår det, at en person, der ansøger Finanstilsynet om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling skal fremlægge bevis for at besidde teoretisk viden inden for skadesforsikringsmægling som angivet i § 4. Af § 4 følger, at tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling kræver, at man har gennemført et uddannelsesforløb indenfor skadesforsikringsmægling, der sikrer, at personen kan tilrettelægge og gennemføre forsikringsmæglingen ved anvendelsen af en hensigtsmæssig arbejdsmetode, herunder besidder en række nærmere specificerede kompetencer.

Erhvervsankenævnet tiltræder, at K, der alene har en adgangsprøve fra 1992 fra ”B-skolen”, der efter det oplyste er suppleret af interne kurser, seminarer og supervision, ikke har en teoretisk uddannelse, som opfylder de i uddannelsesbekendtgørelsens § 3, nr. 1, og § 4, stk. 1, fastsatte krav, og at hun derfor ikke er meddelt tilladelse efter forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, jf. § 9, stk. 2 til at udøve skadesforsikringsmægling.

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4, kan Finanstilsynet give tilladelse til at være forsikringsmægler til personer, uanset at disse ikke opfylder betingelserne i lovens § 9, stk. 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, (lovforslag L 141 2003/2004) fremgår blandt andet:

”Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringssselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også blive tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmægleres uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.”

Det er oplyst, at K i perioden 1. september 1990 til 31. juli 1996 har været ansat i B A/S og i perioden 1. august 1996 og frem til dags dato har været beskæftiget hos A A/S med et alsidigt forsikringsvirke. Erhvervsankenævnet lægger herefter til grund, at hun har endog betydelige praktiske færdigheder som forsikringsmægler. Uanset dette kan hun imidlertid efter det foran anførte ikke anses for at have sådanne uddannelsesmæssige færdigheder med deraf følgende tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt, at hun efter en konkret bedømmelse af hendes samlede forhold kan meddeles tilladelse til at være forsikringsmægler i medfør af forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Ankenævnet stadfæster derfor Finanstilsynets afgørelse af 23. januar 2012.